

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ 1

ΑΣΚΗΣΗ 2

Κωνσταντίνος Μπουραντάς
bourantas@ceid.upatras.gr
ΑΜ: 23 6145

~

Νοέμβριος 2016

- Στην συγκεκριμένη υλοποίηση του *shell* δόθηκε μεγάλη έμφαση στον ορθό και έξυπνο χειρισμό των εισόδων που δέχεται το πρόγραμμα από τον χρήστη . Αρχικά , με την εισαγωγή εντολών στο *shell* το πρόγραμμα μας κάνει πάντοτε κάποιες συγκεκριμένες ενέργειες ενημερώνοντας ορισμένες *global* μεταβλητές και καλώντας συγκεκριμένες συναρτήσεις.
- `read_line()`: Πρώτα το πρόγραμμα μας καλεί την συνάρτηση `read_line()` η οποία διαβάζει την γραμμή που εισάγει ο χρήστης και την επιστρέφει στο κύριο πρόγραμμα . Επιπλέον κάνει μια σειρά από άλλες λειτουργίες οι οποίες θα βοηθήσουν στην μετέπειτα ροή του προγράμματος. Αρχικά η συνάρτηση μας διατρέχει όλους τους χαρακτήρες της συγκεκριμένης γραμμής και εντοπίζει τους χαρακτήρες που υποδηλώνουν ότι υπάρχει `pipe` στην εντολή και ενημερώνει το ανάλογο `counter` για το πόσα `pipes` περιέχει η εντολή.
- Έπειτα σκαναρει ξανά την γραμμή και μετράει τις λέξεις που περιέχονται για κάθε εντολή στην περίπτωση που έχουμε `pipe` μεταξύ των εντολών και τις αποθηκεύει σε έναν πίνακα τύπου `int input_numb[]` για κάθε εντολή. Με αυτόν τον τρόπο το πρόγραμμα εισάγει για κάθε εντολή σύμφωνα με την σειρά που έχει στην εντολή του *shell* πόσους παραμέτρους έχει . Δηλαδή :

πχ.

```
cmd: 0      1      2
      ls -l | grep mysh | sort
```

```
input_numb[0]=1
input_numb[1]=2 κλπ.
```

- Επίσης ενημερώνει το πρόγραμμα μας για το πόσες συνολικά εντολές & παραμέτρους έχει η κάθε γραμμή που εισάγεται από τον χρήστη. Η παραπάνω υλοποίηση έγινε έτσι ώστε να λυθούν διάφορα προβλήματα που προέκυψαν όπως η είσοδος εντολών χωρίς κενά και διάφορων άλλων όπως θα δούμε στην συνέχεια.
- `split_line()` : Μέτα από την `read_line()` σειρά έχει η `split_line()` ο οποία έχει ως ρόλο να δημιουργήσει έναν πίνακα ο οποίος θα περιεχί όλες τις εντολές και παραμέτρους που εισάγει κάθε φορά ο χρήστης. Με την χρήση της συνάρτησης `strtok()` της C καταφέρνουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Τέλος η συνάρτηση βάζει στην τελευταία θέση του πίνακα την τιμή `NULL` έτσι ώστε ο πίνακα να είναι συμβατός με τις απαιτήσεις της συνάρτησης `execvp` όπως θα δούμε παρακάτω.
- Τέλος σειρά έχει η συνάρτηση η οποία καλείται από το πρόγραμμα για την εκτέλεση των εντολών που εισήχθησαν, η `launch_pipe` , η οποία καλείται μόνο στην περίπτωση που έχουμε `pipe` ανάμεσα των εντολών. Διαφορετικά καλείται η συνάρτηση `launch`. Η συνάρτηση `launch` δημιουργήθηκε στα προηγούμενα ερωτήματα της άσκησης για αυτό επέλεξα να την κρατήσω . Κανονικά η συνάρτηση `launch_pipe` μπορεί να κληθεί και για μια μόνο εντολή όμως αυτό θα άλλαζε το συνοχή της υλοποίησης.
- Αρχικά η `launch_pipe` δημιουργεί όσα `pipes` εισήγαγε ο χρήστης με σε μια επανάληψη `for`. Αφού το πρόγραμμα μας δέσμευση όλη την απαραίτητη μνήμη την οποία χρειάζεται προχωρά

σε μια άλλη επανάληψη for στην οποία θα εκτελεστούν τελικά οι εντολές. Σε κάθε επανάληψη αλλάζουμε το περιεχόμενο του πίνακα `exec_input` τον οποίο εισάγουμε στην εντολή `exec_cnr`. Για να ξέρουμε κάθε στιγμή πια εντολή θα φορτώσουμε στον `exec_input` και πόσους παραμέτρους χρησιμοποιήσουμε ως δείκτη για τον πίνακα που περιεχί όλες τις εισόδου του χρήστη που δημιουργεί η `split_line`, την μεταβλητή `index` η οποία αρχικά έχει τιμή 0 και έπειτα την τιμή της `seen_rags` η οποία αυξάνεται προσθέτοντας τον αριθμό των παραμέτρων κάθε εντολής και τον εαυτό της.

Πχ .

```
0  1  2  3  4
ls -l | grep sh | sort
```

```
ls : input_numb[0] = 2
    index =0
```

```
while input_numb : index++; exec_inputs[i]= command[index]
```

```
index ← index + input_numb[0]
```

`index = 2` : όπου υπάρχει η επόμενη εντολή , `grep`. Κλπ.

- Στο συγκεκριμένο σημείο το πρόγραμμα έχει bug το οποίο αφορούσε το memory allocation και την επανεγγραφή στις ίδιες θέσεις μνήμης για τον δείκτη `exec_input`. Το συγκεκριμένο bug διορθώθηκε βγάζοντας το memory allocation έξω από την επανάληψη while.(β. Κώδικα)
- Αφού δημιουργήσουμε την είσοδο της εντολής `execnr` κάνουμε `fork()` για να δημιουργήσουμε ένα καινούργιο process έτσι ώστε να εκτελεστή η κάθε εντολή. Για κάθε εντολή δημιουργούμε ένα καινούργιο process μέσα στην επανάληψη. Στην συνέχεια εκτελούμε την εντολή `dup2(ripes_fd[j - 2])` εάν η εντολή μας δεν είναι η πρώτη στην σειρά για να διαβάσει από τ `pipe` της προηγούμενης εντολής. Διαφορετικά εάν είναι η πρώτη γραφεί στο ανάλογο `pipe`. Αφού η κάθε εντολή διαβάσει ότι πρέπει κλείνουμε όλα τα ανοιχτά file descriptors και στην συνέχεια εκτελούμε την εντολή `execnr` για την εκτέλεση της κάθε εντολής. Τέλος κλείνουμε όλα τα `pipes` και το γονικό process περιμένει για όλα του τα παιδιά να τελειώσουν να εκτελούνται.
- Η συνάρτηση `launch` αποτελεί μια πολύ πιο απλή υλοποίηση της `launch_pipe` στην οποία έγινε χρήση της `switch()` για απλούστερη υλοποίηση.
- Στην `main` συνάρτηση του προγράμματος εκτελούμε ένα loop το οποίο δεν τελειώνει παραμονή όταν ο χρήστης πληκτρολόγησε "exit". Βλέπουμε μια σειρά από ifs τα οποία χρησιμοποιούνται για τις διακριτές λειτουργίες του shell. Η εντολή `cd` δεν εκτελείται απευθείας, πρέπει να κάνουμε κλήση της συνάρτησης `change_dir`. Στα τελευταία ifs βλέπουμε τον διαχωρισμό για την κλήση των συναρτήσεων εκτέλεσης των εντολών οποί όπως προαναφέραμε θα μπορούσαμε να έχουμε μόνο την μια από της δυο.